

גמ"ר (חיפה) 6834-09-20 - מדינת ישראל נ' מוחמד זידאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

גמ"ר 20-09-6834 מדינת ישראל נ' זידאן 28 יולי 2025

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה מיכל דיזי
בעניין: מדינת ישראל נ' זידאן

המאשימה

נגד

מוחמד זידאן

הנאשם

גמר דין

רקע:

1. ביום 29.03.19 אירעה תאונת דרכים, אשר עקב התרחשותה נגרם מוות של שתי נשים, אחיוות-הגב' פ.ס. והגב' ח.ס. (להלן: "המנוחות"). בנוסף, נגרמו פציעות לנאים, לנוגת הרכב الآخر ולנוסע נוספת, וכן נגרם נזק מוחלט לרכבים המעורבים.

2. ביום 23.09.20 הוגש נגד הנאשם כתב אישום, המיחס לו שתי עבירות של גרים מוות בנסיבות רשלנית, בוגד לסעיפים 64+40 **לקודמת התעבורה [נוסח חדש]**, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), גרים נזק לגוף ולרכוש, עבירה בוגד לתקנה 21(ב)(2) **لتיקנות התעבורה**, תשכ"א-1961 וסעיפים 68 ו-62(2) לפקודה וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף,

UBEIRA BIGNOD LSEIF 2(a) **פקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש)**, תש"ל-1970.

3. עפ"י עובדות כתב האישום, הנאשם נהג, עבר לתאונת, ברכב מסווג אופל בכיביש 7955 מכיוון כללי מערב למזרח, בעוד שהרכב בו ישבו המנוחות בספסל האחורי (להלן: "רכב ב'" או "רכב الآخر") היה נהוג ע"י כלתת של אחת מהן, הגב' ת.ס. (להלן: "הנוגת" או "הנוגת רכב ב'"), אשר נסעה במסלול הנגדי. לצדיה של הנוגת ישבה בתה, הגב' ל.ס. (להלן: "הבת" או "ל.ס.").

4. סמוך ל-ק"מ 6.9 בכיביש 7955, במהלך נסיעתו בעקבומה לימיין, סטה הנאשם לנתיב הנגדי, ללא כל סיבה הקשורה ברכב או בתנאי הדרכן, והתנגש חזיתית עם רכבו ברכבה של הנוגת, שהגיע מולו.

ההלים:

5. ביום 24.10.08, לאחר ניהול הליך הוכחות, הורשע הנאשם בכל העבירות המียวחות לו בכתב האישום, ובטרם נגזר דיןו, הופנה הנאשם לקבלת תסקירות לעונש מטעם שירות המבחן, וזאת בהתאם להוראות סעיף 19(ב) לחוק לתיקון דין עונשין (דרכי עונשה), תש"ד-1954 וסעיף 1(1) **לאכזרת דרכי עונשה (تسקיר של קצין מבבחן)**, תשכ"ד-1964, שכן במועד ביצוע העבירות היה מתחת לגיל 21. לבקשת בא כוחו, הופנה הנאשם, במקביל, לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

יצוין, כי ב"כ המאשימה לא התנגדה לעצם הפניה לৎסקיר ולקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, אולם טענה כי המלצות לא יחייבו אותה וכן טענה כי המאשימה שומרת על זכותה לבדוק הגשת תסקירות נגעות מטעם משפחות המנוחות.

חוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות:

6. ביום 25.02.2020 הונחה על שולחני חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, לפיה נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

התסקיר לעונש:

7. ביום 25.03.03 הוגש לתיק בית המשפט תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן.

משמעות הפרט, לא אפרט את האמור בתסקיר לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, אולם אזכיר כי התסקיר מפרט את הרקע האישי והמשפחתי שלו ואת מסלול חייו של הנאשם לאחר התאונה.

עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, וכן טוען כי השם סנורורה אותו, ומדובר זה אינו זכר את אשר אירע.

כן צוין בתסקיר כי הנאשם היה באותו עת סטודנט לתואר ראשון בחוג למדעי ההתנהגות במלולאה האקדמית "צפת", ולאחר מכן המשיך ללימודי סייעוד והוכר כאח מוסמך בשנת 2024.

בשלבי התסקיר ביקש שירות המבחן לדוחות את הדיון בשלושה חודשים, וזאת על מנת לקבל תמונה ברורה יותר על אודוטו.

ביום 25.03.05 התקיים דיון, ובמסגרתו נעתרתי לבקשת שירות המבחן, והוריתי על דוחית

הדיון לשם קבלת תסקير משלים ולטיעונים לעונש ליום 25.06.04.

ביום 25.06.04 הונח על שולחני תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, במסגרתו צין את פרטי ההליך בו נטל חלק הנאשם במסגרת פרק הזמן שחלף.

שירות המבחן צין את התרשםותו מן הנאשם, נסיבותיו האישיות והשלכות העונשים הצפויים עליו, תוך שציינו במקביל גם חומרת העבירות בהן הורשע והנסיבות הטרagiות של התאונה.

בשלבי התסקיר, הומלץ להטיל על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ברף העליון בשילוב עם עונישה מרתיעה צופה פני עתיד. לחילופין- צין כי במידה ויטל על הנאשם עונש מאסר בפועל האחורי סוג ובריח, בית המשפט מתבקש להפנותו להליך של מאין מוקדם, על מנת שישובץ במתוך קליה המתאים לצרכיו).

הראות לעונש:

8. מטעם המאשימה הוגש גליון הרישום הפלילי ורישום התעבורה של הנאשם, סומנו ת/55.
9. מטעם הנאשם הוגש מסמכים אישיים ותעודות, סומנו נ/6.

טייעוני הצדדים לעונש:

10. בדיקון שנערך ביום 25.06.04 התקציב באולם נציג משפחת המנוחות, עו"ד א.ס., בנה של הגב' ח.ס. ז"ל ואחייננה של הגב' פ.ס. ז"ל, שני האחים, שקיימו את חייהן, באירוע הטרagiי מושא כתוב האישום.

11.עו"ד א.ס. פרש לפני תמונה קשה ומסכת אבל סבל וכאב, שהוא מנת חלקה של משפחתו ושלו מאז מותן של אמו ודודתו בתאונה.

12. מר. א.ס. ציין, כי בעקבות האירוע עבר התקף לב, ובמהמשך לא רצה לקבל כל מידע לגבי התיק ולגבי הנאשם. עוד מסר, כי מספר ימים לפני הדיון, הגיעו אל ביתו הנאשם, אביו של הנאשם ומספר מכובדים, וביקשו ממנו להגיע לבית המשפט. לאחר לבטים לא פשוטים, ולאחר שם על כפות המאזניים הן את העובדה כי שם האירוע אחורי וכי כל חזרה אחורנית טומנת בחובה צער רב והן, מנגד, את העובדה כי מול עיניו ניצב הגורם לכל הצער והכאב - צער שנמצא בתחילת דרכו, שמאז מועד האירוע הטרagiי סיים את לימודיו והתחתקן. כאשר דמיין את בנו מצוי בסיטואציה דומה, החליט להגיע לדין ולומר בבית המשפט כי הוא סולח ומרחם על הנאשם, וכי הוא מבקש גם מבית המשפט

לרhom עליו כדי שיווכל להמשיך בדרכו. לבסוף ציין כי הוא "חופר בור ושם אותו בבור, על אף שהוא קשה", ובכך התכוון לsegirat הגולל על הכאב והסבל שהינם מנת חלקו, ושאותם, כך נראה, הוא מתכוון לנסות ולשכה.

13. עם סיום עדותו של עו"ד א.ס., הנאשם ניגש אליו, לחץ את ידו, בכה וביקש את סליחתו.

14. ב"כ המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב, שסומנו ת/56, וב"כ הנאשם הגיש, אף הוא, טיעונים בכתב, שסומנו נ/7. הצדדים השלימו את טיעוניהם לעונש בעל פה.

טיעוני ב"כ המאשימה:

15. בקליפת אגוז, ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר באירוע טראגי, בו קייפו שתי אחיות את חייהן. עוד ציינה המאשימה, כי רכבו של הנאשם סטה אל הנטייה הנגדי ללא כל סיבה הקשורה ברכב או בתוואי הכביש.

16. המאשימה הפנתה לרמת רשלנותו של הנאשם, שלזידה גבואה, וציינה שהכלול הוא כי דינו של מי שגדע את חייו של אחר בתאונת דרכים ברשלנותו להיאסר מאחריו סורג ובריח. המאשימה הדגישה כי תאונות דרכים הפקו לו "מכת מדינה", ועל בית המשפט לתרום את תרומתו במלחמה נגד תופעה זו, בדמות הטלת עונשה חמירה, בעיקר כאשר מדובר בתאונות דרכים קטלניות.

17. המאשימה טענה כי אין בנסיבות האישיות של הנאשם כל חריג, וכי ככל גם עונשת "אנשים נורמטיביים", שהיו מעורבים בתאונות דרכים, צריכה להיות חמורה, שכן קיופח חי אדם הופכת את אותם אנשים לעבריינים מן השורה. מי שמקפח את חייו של אחר, דינו מאסר בפועל בין כותלי בית הסוהר.

18. המאשימה הפנתה לכך שהנ帀ם במעשהיו פגע בערך החברתי של קדושת החיים. מדובר בערך עליון עליו יש להגן. ההרתקה, המלחמה בנוגע הדריכים והשמירה על בטחון משתמשי הדרכים הם אינטרסים ציבוריים חשובים, שהשמירה עליהם היא שמירה על שלמות החברה.

19. המאשימה הפנתה לצורך בהרתקת הנאשם והרתקעת הרבים, וציינה כי רק באמצעות הטלת עונש משמעותי ניתן להשיג את התקלית, ולסייע במיגור תאונות דרכים.

20. בסוף דבריה, ביקשה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש הולם נع בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים ברף התיכון ובין 36 חודשים בפועל ברף העליון.

לענין פסילת רישון הנהיגה של הנאשם, טענה המאשימה כי מתחם העונש הולם נع בין 15 שנים פסילה בפועל ועד 20 שנים פסילה בפועל.

נוספַּ על עונשים אלו, עטרה המאשימה להשית על הנאשם עונשה צופה פני עתיד.
21. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען לעונש, ובתחלת דבריו ביקש להתמקד בדבריעו"ד א.ס., שנשמעה בפתח הדיון. ב"כ הנאשם חזר וצין כי נדרשו לעו"ד א.ס. "עצמאות נפש" כדי להגיע לבית המשפט, וכי למרות כל הקושי עמו נאלץ להתמודד, הגיע לבית המשפט על מנת לומר כי הוא סולח לנאים ועל מנת לבקש מבית המשפט לחוס עליו.

ב"כ הנאשם ביקש לא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, וטען כי בהתאם לדוח "וועדת דורנר", העונש ההולם בעניינו של הנאשם הוא שיקום בקהילה. עוד טען כי בהתאם לאותה ועדה אין לציבור "תרומה" במאסרים קצריים, אלא להיפן.

ב完成后ה של טיעונו בע"פ, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהשיט על הנאשם עונש מאסר שניית לשאת בדרך של עובדות שירות, וזאת ברף העליון.

לענין תקופת הפסילה של רישיון הנהיגה של הנאשם, טען ב"כ הנאשם, כי יש בפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 5 שנים, בגין הפסילה בה היה נתון עד היום, כדי להוות עונש הולם ומרתיע בנסיבות העניין.

ב"כ הנאשם הוסיף כי מאז אירוע התאונה לא נרשם לחובת הנאשם עבירות תעבורה.

דברי הנאשם:

27. זכות המילה האחרונה ניתנה לנאים.

28. הנאשם, כאמור, ניגש לעו"ד א.ס., בכיה והתנצל בפניו. בטיעונו הפנה לכך שהגיע לביתו של עו"ד א.ס., וביקש סליחה.

29. הנאשם הפנה לכך כי הקים משפחה ואשתו בהריון. טען כי סימן תואר וכינוי עובד כאח מוסמך במינו של בית החולים "העמק". במסגרת תפקידו הוא מציל חיים על בסיס יומיומי, וכי מעולם לא פגע באף אחד.

30. הנאשם הדגיש כי הוא מעוניין להמשיך בחיים, ולא להrosis אותם. בסוף דבריו הנאשם שב והביע צער על המקרה.

דין והכרעה:

31. בתיקון 113 לחוק העונשין, קבע החוקן מנגנון תלת שלבי לגזירת העונש. בשלב הראשון נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה אחת, ובמידה ומדובר במספר עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים.

32. המונח "AIROU" שבסעיף 40ג לחוק העונשין נדון ע"י בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל (29.10.14)**. בפסק הדין נקבע כי המונח "AIROU" רחב מהמשמעות "מעשה" וכי אירוע אחד יכול לכלול מספר מעשים.

33. לדעת כבוד השופט ד' ברק ארץ, שנמנתה על דעת הרוב, את המושג "איורע" יש לקבוע בהתאם למבחן "הקשר הדוק" לפיו, עבירות אשר יש בינהן "קשר הדוק" ייחשבו לאיורע אחד. עוד נקבע על ידה כי "קשר הדוק" יימצא בד"כ כאשר תהיה ביןין סמיכות זמניות או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עברינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה".

34. כבוד השופט ע' פוגלמן הctrף לדעת כב' השופט ד' ברק ארץ, והוסיף כי להשקפתו "התיבה "איורע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים". הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עברינית אחת".

35. בעניינו, סבורני כי מדובר באיורע אחד, במהלךו ביצע הנאשם מספר עבירות.

36. משקיעתי כי בפניי איורע אחד, אעbor לקבוע את מתחם העונש ההולם לאיורע כולו, ולאחר מכן אגוזר, כאמור, עונש כולל לכל העבירות באיורע, וזאת בהתאם להוראות סעיף 40יג(א) לחוק.

37. אין צורך להזכיר מילים על אודות חומרת מעשי של הנאשם, ודאי כאשר המדבר באיורע-ca קשה וטרagi, בעל תוצאות בלתי הפיקות- במסגרתו נגידו חיהן של שתי אחיות, כאשר שתי נשים נוספות מאותה המשפחה והנאשם עצמו נפגעו, אף הם.

38. אדגיש, כי נסיבות התאוננה בתיק זה קשות במיוחד: כל הנפגעות, הן המנוחות והן שתי הנשים האחרות הן בנות משפחה אחת.

39. דבריו המרגשים ומכמיiri הלב של עו"ד א.ס., שבבת אחת איבד בתאוננה הן את אמו והן את דודתו כאשר גיסתו ואחייניתו נפגעו, מדגישים זאת בצורה המובהקת ביותר.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 3545/18 **קיקס נ' מדינת ישראל:**
"יתרה מכך: פגעה באדם אחד פוגעת לא רק בעולמו שלו, אלא גם בעולמות של אלו הקרובים לו - משפחה וחברים, שנאלצים להתמודד עם קשיים שאין דבר שיכל לרככם".

מתחם העונש ההולם:

40. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מ"י** (5.8.13)).

41. הנאשם במעשיו פגע אונסה, תרתי משמע, **בערך קדושת החיים** ובערכים חברתיים מוגנים נוספים, בראשם שלום הציבור וביטחונו, זכות המשתמשים בדרך לנסוע בביטחון וכן שמירה על שלטון החוק.

42. **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים האמורים היא **מוחלטת**, כאשר הנאשם בהתנהגותו העמיד את הציבור בסיכון מוגבר, **שהתאפשר הלהה למעשה**, בכך שלא כל סיבה הנעוצה בתנאי הדרה,

במצבו המכאני של הרכב או במצבו של הנאשם עצמו, סטה עם רכבו לנטייב הנגדי והתנשש חזיתית ברכב שנסע שם.

43. כתוצאה מההתנששות, נגרם, למרבה הצער, מוותן של שתי נשים, וכן נפצעו שתי נשים נוספות מאותו הרכב והנפטר נפצע אף הוא.

44. אם לא די בכך, הנאשם נהג ברכבו כאשר אינו בעל פוליסטה ביטוח חובה, וזאת בנגדו לדין.

45. בבואי לקובע את מתחם העונש ההולם ראוי, כאמור, להתחשב **בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות** כמפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשי.

הנסיבות לחומרה:

46. לחומרה יש לקחת, בראש וראשונה, את התוצאות הקטלניות של התאוננה. כאמור, שתי אחיות קייפו את חייהן, שתי נשים נוספות מאותה המשפחה נפצעו. הנאשם עצמו נפגע, אף הוא. שני כל הרכב ניזוקו וירדו מהכביש.

47. עוד יש לקחת בחשבון, כי הנאשם הכיר את הכביש היטב, וידע שהמדובר בכביש פטلتל, ללא שטח הפרדה ביןוי, עם שלטים צרים מאוד, תחום מצד ימין בכיוון נסיעתו והר מצד ימין בכיוון נסיעת הרכבים הנעים בכיוון הפוך.

חרף מודעתו לתוואי המסוקן של הכביש, הנאשם נהג ברשלנות, סטה לנטייב הנגדי, וזאת ללא כל סיבה. להדגиш, כי עד עצם היום הזה הנאשם לא סיפק כל הסבר לסתיה זו.

48. עוד נדבר שיש לקחת לחומרה, הוא העובדה כי רשלנותו של הנאשם לא הייתה "רגעית". בהתאם לממצאי הבחן המשטרתי, עם הסכימים המומחה מטעם ההגנה, רכבו של הנאשם סטה באופן **כמעט מלא** לנטייב הנגדי.

49. אין להתעלם גם מן העובדה כי הנאשם נהג ברכב כאשר נהיגתו לא מכוסה בפוליסטה ביטוח חובה כדין.

50. הקושי הרב עמו נאלצים להתמודד נפגעי תאונות דרכים בגין נזקי רכוש נופל על כתפי הקופה הציבורית, אשר אין יכול ביטוחו.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט (כתאورو דazz) א' רובינשטיין ברע"פ 11/665 **אבו עמאר נ' מ"י:**
" Hebiorot Nehiga Bepsila La Biyotach Vlala Rishion, Yesh Behen La Rak Dofei Felili
אלא אף מוסרי כפול: hisicon mobekh leovri dror (ogem lenoag ozmo), vodo
uyikar, vekn kshiyim b'mimosh fiziyim be'ukbotot tawonot drachim am alha ikro
chilila be'ut nehiga czat; rao l'mashl seufim 70-12-lchok fiziyim lnafgei
tawonot drachim, Tsal"h-1975, **omcul makkom hataltem ul koptet czibor.**"
(ההדגשה אינה במקור, מ.ד.).

ראה גם דבריו של כב' השופט ע. קויטון בעפ"ת 18-06-2405 **סולטאן נ' מדינת ישראל:**

"בשני המקרים נהגה מערער לאפוליסט ביטוח בת תוקף המכסה את נהיגתו. עבירה זו כשלעצמה היא בעלת חומרה בלתי מבוטלת, אשר יש בה לסכן גם את הקופה הציבורית, ככל שחש וחלילה תתרחש תאונה."

הנסיבות לקולה:

15.5. לcolaה אתחשב בכך שניגתו של הנאשם, עבר לתאונה, הייתה רגועה ומהירות נסיעתו לא הייתה הגורם לתוצאות הקשות. עוד אתחשב בכך של הנאשם לא ייחסו עבירות תעבורת נוספת נוספת, כגון סטייה לנטייב הנגדי במהלך עקיפה מסוכנת או חציית פס הפרדה רציף.

מדיניות הענישה הנהוגה -

15.6. בטרם אגש לסקירת ההחלטה בעניין הענישה הנהוגה, אצטט את דבריו של כב' השופט מ' מוזע בע"פ 10152/17 **מדינת ישראל נ' ח'טיב:**

"ניתן למצוא בפסקה מנעד רחב למדוי של עונשים במקרים של נהיגה רשלנית, בהתאם לנסיבות המקירה הקונקרטי, ביחוד כנגזרת של רמת הרשלנות המיוחסת לנאשם והتوزאת שנגרמו בעיטה. עם זאת, ניכרת מגמת החמרה במדיניות הענישה בעבירות כגון אלה."
(ההדגשה אינה במקור, מ.ד.)

15.7. בראע"פ 4581/14 **סיסו נ' מדינת ישראל** (09.07.14), נדחתה בקשה רשות ערעור שהגישה המבוקשת, לאחר שהורשעה בעבירות של גרים מת מוות רשלנות (שתי עבירות), נהיגה ברשלנות וגרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות מופרצת וסטייה מנתיב נסיעה. בית המשפט לטעורה קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 6 ובין 24 חודשים מסר בפועל וב unin תקופת פסילת רישוי נהיגה נקבע כי תנווע בין 5 ובין 20 שנים. נקבע כי רשלנות המבוקשת הייתה ברמה בינונית-גבוהה. על המבוקשת, ללא עבר תעבורתי ולפלי, הושת עונש של 18 חודשים מסר בפועל, חצי שנת מסר על תנאי, פסילה למשך 15 שנים, פסילה על תנאי למשך 12 חודשים וקנס. ערעור שהגישה המבוקשת על חומרת העונש בבית המשפט המחויז התקבל חלקית אך שתקופת המסר בפועל הוועדה על 14 חודשים יותר רכיבי גור הדין נותרו על כנמ', כאשר בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

15.8. בראע"פ 10152/17 **מדינת ישראל נ' ח'טיב**, נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם לבית המשפט העליון לאחר שהנאשם זוכה מעבירות הריגה והורשע תחתיה בעבירות של גרים מת מוות רשלנות, נהיגה בקלות ראש שגרמה נזק לאדם ולרכוש ואי צוות לאות שברמזו. לחובתו של הנאשם 30 הרשעות קודמות בתעורה, ביניהן אי צוות לרמזור אדום. תסוקיר שירות המבחן לא המליך על שילובו של הנאשם בתכנית טיפולית וכי הנאשם מתකשה להכיר במכלול האישומים

המיוחסים לו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 8 ובין 25 חודשי מאסר בפועל ובעניי פסילת רישון הנהיגה נקבע כי המתחם נע בין 8 ובין 15 שנות פסילה בפועל, והשיט על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על תנאי, 9 שנות פסילה בפועל ועונשים נלוים. ערעורו של המדינה לבית המשפט העליון בעניין העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 15 חודשים מאסר בפועל. יתר רכיביו גזר הדין נותרו על כנמ

בעפ"ת 36709-01-15 מדינת ישראל נ' ابو רmileה ואח', (31.03.15), אושר המתחם שנקבע לעבירה של גרם מוות ברשלנות של 6 חודשים מאסר בפועל ועד 30 חודשים מאסר בפועל שנקבע בבית המשפט ל时效. עם זאת, בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה, והורה כי העונש של 6 חודשים מאסר בפועל שהוטל על שני הנאים ירוצה כלו מאחרי סORG ובריח. בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ת 33840-02-12 חמад נ' מדינת ישראל, (10.07.12), בית המשפט המחויז קיבל את הערעור באופן חלקית והעמיד את עונש המאסר שהוטל על המערער על 30 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז אישר את קביעותו של בית המשפט ל时效 לפיה רמת רשלנותו של המערער הייתה גבוהה. בית המשפט המחויז ציין כי:

"סקירת הפסיקה דלעיל מצביעה על כך שתווח העונשה בעבירות גרים מוות בנהיגה רשלנית נع משעה חודשי עבודות שירות, ועד 30 חודשים מאסר בפועל, במקרים החמורים והקשים ביותר. הטלת עונש של 36 חודשים חריגת באופן קיצוני מן הטעוי האמור. אף במקרים חמורים אלה שבפניינו (הן מצד דרגת הרשלנות, והן מצד תוצאות התאונה) לא נגזר עונש העולה על 30 חודשים מאסר בפועל". בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בבית המשפט המחויז, בסעיף 12 לפסק הדין **בעפ"ת חמад** לעיל, סקר פסיקה רלוונטי:

א. **בעפ" 4732/02 سورfin נ' מדינת ישראל**: המבקשת סטתה לשול ימין מכיוון נסיעתה, שם פגעה ברוכב אופניים שנרג. בית המשפט העליון קיבל את הבקשה ואת הערעור, והקל בעונשה של המבקשת לנוכח נסיבותה אישיות החריגות. בית המשפט העליון הורה כי יש להעמיד את העונש על 6 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות תחת עונש של 12 חודשים מאסר בפועל.

ב. **בעפ" 6755-09 אלמוג נ' מדינת ישראל**: המערער נסע במהירות מופרזת כאשר בדמות אלכוהול תוך שהוא מסיע שתי נסיעותumo ברכב. המערער גرم לתאונת נהרגה אחת הנסיעות, הנסיעת השנייה נחללה חבלות של ממש ואף המערער עצמו נפגע חבלות של ממש. בית המשפט המחויזקבע כי "רשלנותו של הנאשם ברף שאינו נマーך אך גם אינו הגבואה ביותר". על המערער הוטל עונש של 10 חודשים מאסר בפועל, פסילת רישון הנהיגה לתקופה של 10 שנים ועונש מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור וציין כי רשלנותו של המערער הינה "מהווה ממש".

ברע"פ אלמוג נקבעו כלליים מנחים בסוגיות הענישה הראויה בעבירה של גרים תאונת דרכם קטלנית ברשלנות, עליהם עמדו בהמשך.

ג. ע"פ 60/1933 קלנסבלד נ' מדינת ישראל: המערער התגש מאחור ברכב המנוחים, אשר עמד בטור מכוניות. כתוצאה מההתאונה נהרגו נהגת, בת 23, ובנה בן 6. בנוסף, נחלו שלושה מנוסעים כל הרכב האחרים וכן המערער עצמו. לכל הרכב המעורבים נגרמו נזקים כבדים. בית המשפט לטעורה קבע כי רשלנותו של המערער גבוהה. בית המשפט לטעורה גזר על המערער 15 חודשים מאסר בפועל, פסילת ראשית הנהיגה לתקופה של 10 שנים וקנס. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור באופן חלקית וקבע כי עונש המאסר אותו ישא המערער יענד על 13 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז ציין כי:

"מצאת לי להקל במידת מה עם המערער ולהעמיד את תקופת המאסר בפועל על 13 חודשים. הדבר נובע משקל נוסף שיש לייחס להודיותו של המערער (אף שבמקרים מסוימים הودיה מתבקשת מלאה וקשה לראות הטעם בכפירה ובניהול הוכחות)."

מלל מוקם, הודה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחראיות. לא הרי מי שMOVEDה בתחילת ההליך, כהרי זה המנסה להרחיק מעצמו אחראיות, מנהל הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי כדי לא לשאת באחראיות, ומורשע בסופו של הילך מיגע ולעתים ממושך".

ד. ע"פ 10/68358 קבהא נ' מדינת ישראל: המערער עקף רכב אחר שנסע לפניו, גرم לתאונת חיזיתית, בה היו מעורבים רכבי של המערער, הרכב עמו התגש בנתיב הנגדי וגם הרכב אותו עקף. בתאונת קיפחו את חייהם שניים, ושישה מנוסעים שלושת כל הרכב נפצעו. בית המשפט המחויז קבע כי רשלנותו של המערער הינה ברף הגבוה. על המערער הושת עונש של 15 חודשים מאסר בפועל, פסילת ראשית הנהיגה לתקופה של 14 שנים ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ה. ע"פ 6544/07 גראמנת נ' מדינת ישראל: הנאשם, נהג אוטובוס, פגע ברכב אופניים, אשר נסע בשול הכביש בליווי מאמנו, שנסע אחורי ברכב פרטני, וגרם למוותו. על המערער הושת עונש מאסר של 30 חודשים בפועל, פסילת ראשית הנהיגה לתקופה של 15 שנים, קנס ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון קיבל את הערעור באופן חלקית והעמיד את עונש המאסר בפועל על 18 חודשים. 5.57 לנוכח כל האמור לעיל, ובשים לב למתחמי הענישה הנקובים בפסק הדין וכן למתחמי הענישה להם עתרו ב"כ הצדדים, אקבע להלן את המתחם בתיק זה.

58. לנוכח מכלול הנسبות של ביצוע העבירות, העובדה שהמדובר באירוע אחד, שבמהלכו בוצעו מספר עבירות, ובשים לב לענישה הנהוגה, דעתך כי מתחם העונש הולם בין העבירות שבין הורשע הנאשם נع בין **9 חודשים מאסר בפועל ובין 24 חודשים מאסר בפועל, פסילה בפועל** לבין **8 שנים ובין 20 שנים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס בהתאם להוראות סעיף 40ח' לחוק העונשין וכן פיצוי למשפחה המנוחות.**

59. וודges, כי יש להטיל ענישה בשם לב לעקרון ההלימה שהינו עיקרון מנהה, תוך שבקביעת העונש עמוד 10

הנוגע לרכיב הפסילה בפועל תכילת העונישה שהינה שלילת ההגה מיידי של מי שביצע עבירות כה חמורות, בעלות תוצאות טראגיות ובלתי הפיכות, בעודו ישב מאחורי הגה.

60. אדגיש, כי לעניין הרף התחתון של המתחם שקבעתי, התחשבתי בתיקון 133 **לחוק העונשין**, תש"ז-1977 אשר במסגרת בית המשפט הוסמרק להטיל עונש מאסר לתקופה של עד 9 חודשים לרצוי בדרך של עבודות השירות, שכן טרם תיקון זה תקופת המאסר המקסימלית לרצוי עונש בעבודות שירות עמדה על 6 חודשים.

מן הכלל אל הפרט:

61. בית המשפט העליון בע"פ 6755-09 **אלמוג נ' מדינת ישראל** התווה את הדרך בקביעת העונש ההולם עת מדובר בעבירה של גرم מוות בירושלים:

"נדמה שקיים שלושה כללים מנהים בסוגיית העונישה הרואיה בעבירה של גרים תאונת דרכים קטלנית בירושלים. האחד, ראוי לגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרן-כלל הניסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אין בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה שאנשיים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

62. נוסף על כך, יש לציין כי בהתאם לסעיף 64 **לפקודת התעבורה [נוסח חדש]**, תשכ"א-1961 העונש שיוטל על הנאשם לא יפחית ממשה חודשי מאסר בפועל.

בunnyין זה אפנה להחלטת מ"מ נשיא בית המשפט העליון, כב' השופט (המנוח) מ. זילברג משנת 1966 בע"פ 211/66 **שפירא נ' מדינת ישראל**:

"קרויתי את פסקי-דין של חברי הנכבדים, השופט ויתקין והשופט הלוי. שניהם שווים כי יש להרשיע את המערער, אך חלוקים בדעותם ביחס לעונשו. לי נראה, כי הוראת המינימום האמורה בסעיף 64 של פקודת התעבורה(נוסח חדש), באה לטעת בלב האזרח יחס של הכרת-כבד מיוחדת בפני קדושת החיים, ولكن משהוכחה רשלנותו של הפוגע-הominator, שומה علينا להטיל עליו עונש מאסר, חז' אם אשפטו היא כקיליפת השום ממש, - דבר שלאaira בעמקרה שלפנינו".

63. כמו כן, ככל, עונש המאסר שנגזר על הנאשם שהורשע בעבירה של גرم מוות בירושלים, **ירוצח מאחורי سورג וברית**, גם אם תקופת העונש המוטלת עליו מאפשרת נשיאתו בדרך של עבודות שירות.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ח' כבוב ברע"פ 3981/23 **אוזמוב נ' מדינת ישראל**:
"וודגש, כי הטלת עונש מאסר בפועל אחורי סORG ובריח, חלף ביצועו בדרך
של עבודות שירות, אינה מהויה סטייה ממדיניות העונשה הנוגגת בעבירות
אלו. שכן, בית משפט זה עמד לא פעם על חשיבות הטלתה של עונשה
הכללת מאסר אחורי סORG ובריח במקרים בהם נהגה רשלנית הביאה
לקיפוח חיים (ראו למשל: רע"פ 9094/18 בשاري נ' מדינת ישראל, פסקה 9
(02.01.2019) [פורסם בנבו]; רע"פ 1652/20 סעד נ' מדינת ישראל,
פסקה 5 (15.03.2020) [פורסם בנבו]; רע"פ 370/23 כהן נ' מדינת
ישראל, פסקה 12 (24.01.2023) [פורסם בנבו])."

יכ:

"על הגורם למוות של אחר לחת את הדין על מעשו - בין אם אלה נעשו
בכוונה ובין אם ברשלנות, וזאת בדרך של מאסר אחורי סORG ובריח, בייחודה
לאור הצורך להרתיע נהגים מפני נהגה רשלנית ולשם מגור נגע תאונות
הדריכים בישראל" (רע"פ 3575/19 **תבור נ' מדינת ישראל**).

ראה גם:

"בית משפט קמא עמד בגזר הדין על הכלל לפיו עבודות של גرم מוות
ברשלנות במסגרת תאונות דרכים, מצדיקות, כלל, הטלת עונש הכלול רכיב
של מאסר לריצוי אחורי סORG ובריח [...], כאשר רק במקרים חריגים, ניתן
להסתפק בעונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. כלל זה הוא פועל
ויצא של הבכורה שניתנה לערך קדושת החיים [...]." (עפ"ת 24-08-1960
שם טוב נ' מדינת ישראל)

הנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירות:

46. בבואו לשקל את הנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירות, אני רואה להביא בחשבון לקולה את
אמירויות הנוגעות לבב של עו"ד א.ס., אשר טען כי הוא סולח לנאים ואף מבקש לחום עליו.

47. לא ניתן שלא להקדיש מספר מילים לרגעים המרגשים בהם נשא עו"ד א.ס. דבריו באולם בית
המשפט. דומה כי הזמן באולם קפא מלכת, ומילתו של עו"ד א.ס. חדרו את הלבבות. עו"ד א.ס.,
בתעכזמות ובאצלות נפש, בא ללמד سنגוריה על מי, שלמעשה, גרם לחייו ולחיי משפחתו
להתפרק, באופן בו לא ניתן יהיה להשכם למקום בו הוא קודם לכך.

48. עו"ד א.ס. חשב, במקצת, את הסבל הבלתי יתואר שנגרם לו ולמשמעותו כתוצאה מן הטרגדיה.
עו"ד א.ס. מצא בלבו, במקביל, את המקום לסלוח ואף לבקש מבית המשפט מחייב לנאים,
בהקבילו אותו לבנו, שיכל היה להיות בסיטואציה דומה.

76. עוד אביה בחשבון, כי במועד ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, טרם מלאו לו 21 שנים וכי עברו התעבורות היה דל מאד, וככל שתי הרשעות מסווג בירית משפט בלבד, זאת בשים לב לוותק נהייתה הקצר ביותר נכון לאותו מועד.

77. נתון נוסף שבכונתי להתחשב בו, הוא העובדה כי במועד ביצוע העבירות מושא התקיק שבכותרת לא צברה לחובתו של הנאשם ولو הרשעה בעבירות תעבורה אחת.

78. הבאתם בחשבון גם את גילו הצעיר של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות המפורטות בתסוקיר, כמו גם את הבעת החרצה שלו, בנסיבות עו"ד א.ס., אם כי יצוין כי היה מוטב אילו היה מביע אותה מוקדם יותר.

79. לחומרה אצין את העובדה כי הנאשם לא מסר את הסיבה בגין סטה אל עבר הנטייב הנגדי. הנאשם מסר מספר גרסאות מתפתחות במסגרת חוקירתיו במשטרת, וניסחה, בכל כוחו, להרחיק את עצמו מהאחריות לקרוות התאונה. אם לא די בכך, גם לאחר הרשעתו בכל העבירות המיויחסות לו, המשיך הנאשם וטען בפני שירות המבחן כי התאונה ארעה בשל כך שסנוור המשמש וכי מרגע הסנוור אינו זכר כלום (התסוקיר מיום 03.03.25).

80. עוד אצין כי רק לאחר הרשעתו, ביקש הנאשם להיפגש עם משפחת נפגעות העבירה, וזאת בחולף **כשש שנים וחצי** ממועד האירוע.

הכללו הוא כי ניהול הליך אינו נזקף לחובתו של הנאשם. עם זאת, ראוי להזכיר כי הנאשם בחר להיעיד הן את הנהגת של הרכב השני והן את בתה שישבה לידי. אזכור, כי שתיהן נפצעו בתאונה ואיבדו בה את שתי קרובות משפחתן, בהיותן בדרך לביקור חולמים. אין צורך להזכיר מיללים על המעמד הקשה שבמתן עדות בבית המשפט על אירוע כה טראומטי ובלתי הרגיל, ועל חשיפת הפגיעה, שאולי החל להגlijid.

81. בתסוקיר מיום 03.06.25 המליך שירות המבחן להשิต על הנאשם עונש מאסר, שניtan לרצות בדרך של עבירות שירות, תוך שציג לחייב פון כי באם יוטל עליו מאסר מאחריו סורג ובריח, יש לקבוע הליך מאין מוקדם, לצורך שיבוצו במתחם כליה ההולם את נתוניו.

82. תסוקיר שירות מבחן הינו בבחינת המלצה בלבד, ובמסגרתו לא נשקלים כלל השיקולים הרלוונטיים, הנשקלים בבית המשפט, בבואה לזכור עונשו של הנאשם.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון בע"פ 23/6624 **ביסאן נ' מדינת ישראל:**

"המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט בובאו לגזר או דינו של הנאשם, אלא כשמה כן היא - המלצה אשר נועדה לשיער לבית המשפט במלאת הטלת העונש, עת נבחנים מכלול השיקולים הרלוונטיים, לרבות נסיבות ביצוע העבירה ומידניות הענישה הנוגעת בע"פ 2654/22 מדינת ישראל נ' דישלבסקי, פסקה 12 [נבו] ((6.12.2022))."

יכל:

"תסקירות שירות המבחן איננו חזות הכל. על אף המקצועיות הרבה של שירות המבחן, אין לראות בהמלצתו קביעה חד משמעית (ראו: ע"פ 6341/14 ב' אישטי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובמבר] בפסקה 13 (8.7.2015)). על בית המשפט היושב בדיון לשקל שיקולים נוספים בנוסף להמלצתו של שירות המבחן, בהתחשב מכלולנסיבות העניין המובא בפניו ותוך ראיית התמונה הרחבה." (כב' השופט י. אלרון, בדעת מיעוט, ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל)

74. בעניינו, המלצה שירות המבחן שבסקיר מיום 03.06.25, מבוססת על נסיבותו האישיות של הנאשם בלבד: החשש שלו מפני מסר מאחריו סORG וברית, הנסיבות השליליות של המסרים עליו, חש מפגעה בשמו הטוב בחברה, חש כי לא יוכל להמשיך ולעבוד במקצועו והשלכות המסרים על נסיבות משפחתיות-כלכליות.

75. בפועל לזכור את העונש, על בית המשפט לשקל שיקולים נוספים ורחבים יותר מאשר הנשקלים ע"י שירות המבחן. כך, יש לשקל את **חומרת העבירה בראי העונש והפסיקה הנווגת**, והחלטות בית המשפט העליון, שהתו את הדרך בגישה הדיון, עת מדובר בעבירה של גרם מוות ברשלנות. משקל רב יש לייחס לנסיבות מעשיו של הנאשם והשלכותיה על משפחות נפגעות העירות, הרתעת היחיד והרבנים ועוד.

76. **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים** היא מוחלטת. הנאשם העמיד את משתמשי הדין בסיכון רב, וסיכון זה לדאבורנו, התממש בצורה הקטלנית ביותר. מידת הסיכון שיצר הנאשם לציבור המשתמשים בדרך היא רבה, לא רק בעצם הנהיגה הרשלנית, שהובילה לסתירת רכביו של הנאשם אל עבר הנטייב הנגדי, אלא גם באופן הנהיגה- כאשר נהיגתו אינה מכוסה בפוליטת ביטוח, כדין.

77. עם זאת, תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי מלאכת גזירת הדין תעשה בשני שלבים. בשלב הראשון יש לקבוע את מתמחה הענישה הולם, ולאחר מכן, בשלב השני, יש להכריע מהו העונש המתאים לעבירה, כאשר העיקרונו המנחה הוא עיקרונו ההלימאה. על ביהם"ש הגוזר את הדין להשיט ליבו גם לשיקולי עונישה נוספים, ובهم **שיעורו של הנאשם ונסיבותו האישיות**.

78. סעיף 40 י"א לחוק העונשין קובע כי ביהם"ש רשאי להתחשב בקיים נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה, ובهن הפגיעה של העונש במשפטו של הנאשם, נטילת אחריות מצד הנאשם על מעשיו, מאמציו לחזור למוטב, שיתוף פעולה עם רשות החוק ונסיבות חיים קשות.

79. לא מותר לציין, כי העונשה ליעולם אינדיבידואלית:
"ברם, בית-משפט זה חזר והdagש - ולא רק בעבירות מן הסוג בהן חטא המבקש - כי מלאכת העונישה הנה אינדיבידואלית. בפועל לזכור את הדין יש חשיבות רבה לכך שהערכתה הדינונית תפעיל את שיקול דעתה, ותחשב, בין היתר בנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותו של העונה.
"מדיניות עונישה כללית ועקרונית ליעולם לא תוכל לבוא תחת שיקול

דעתו של בית-המשפט בערכאת הדיון ובניסיבותו האינדיידואלית של הנאשם המ iod שהורשע בדיינו" (**ר"ע פ 3674 אבו סאלם נ' מדינת ישראל, טרם פורסם**, [פורסם בנבז] **מיום 12.2.06**)."

80. לעניין סיכוי שיקומו של הנאשם, אצ"נ כי שירות המבחן לא ציין מהו ההליך השיקומי לו זקוק הנאשם. בתסaurus שירות המבחן נכתב כי בית המשפט מתבקש לגזר את העונש אשר ימנע את חסיפתו להשפעות השליליות של בית הסוהר ויחזק את סיכוי שיקומו. בכל הבוד, אמרה זו אינה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירות, התוצאות הרות האסון ועם מדיניות הענישה הנוגעת.

81. אצ"נ כי הנאשם לא פנה לקבלת סיוע מקצועי אלא הסתפק, לטענותו, בתמיכה של משפחתו ופגישות עם מרצה מהתואר הראשון. גורמים אלו, לבdam, סייעו לנאשם לעבור את התקופה המורכבת בה היה נתון, מיד בסמוך למועד התאונה. עוד ציין הנאשם כי היה די בסיווע זה כדי "לצאת מהמצב".

82. תסaurus שירות המבחן אינו נוקב בתכנית, ומכל מקום מצופה היה כי תציג תוכנית שיקומית מוצקה בעניינו של הנאשם, שעה שבית המשפט מתבקש להטיל ענישה שאינה תואמת את המצב המשפטי ושaina בהלימה עם התוצאות המctrות.

83. עצם העובדה כי החשש מפני מסר הינה מנת חלקו של הנאשם, וכי יש בו כדי להסביר פגיעה לו, אינה מספיקה על מנת להמליץ על עונש שאינו כולל שהות בבית האסורים.

84. הנאשם פעל ברשלנות, והנוגג בכל רכב יודע כי רשלנות יכולה לגרום לתוצאות הרות אסון ולגדיות חיים.

85. לטעמי, העובדה כי הנאשם לא פנה לקבלת סיוע **מקצועית שימושותי** בכל התקופה מאז קרות התאונה ועד הפניה לשירות המבחן במסגרת הליך זה, העובדה כי הנאשם המשיך בחיו ללא שינוי **של ממש** - סימן תואר ראשון ראנון מדעי ההתנהגות והמשיך בלימודיו לקריאת קבלת תואר נוסף בסיעוד (את שנייהם סיים בהצלחה) ובஸמוך לכך, הוסמרק כאח מוסמך, התקבל לעבודה ונישא לבחירת.Libvo, כל אלו מצבים על אף שהנאשם לא ראה צורך בכך פנוייה לטיפול שימושותי, לא בשירות המבחן ולא באופן עצמאי, וניכר כי הוא שם זר��ור על **חושו** מפני הכניסה לבית המאסר, ופועל בעיקר על מנת למנוע התממשות החשש.

86. גם תסaurus שירות המבחן ממרכז עיקר את ההשלכות של עונש מסר מאחרי סוג ובריח על הנאשם ואת הפגיעה שתגרם לו ולבודתו בשל כך.

87. רוצה לומר- **מה עם המנוחות שכולן אינו נשמע?** ההליך הפליליאמין דן בעניינים שבין מדינת ישראל ובין הנאשם, אולם אל לו לזמן את קולם של אלו שניזוקו ואת קולם של אלו שננדם לעד. תסaurus שירות המבחן אינו יכול להצביע זרקוור בנקודת אחת, בעוד האחרת נותרת חשוכה לחלווטין.

88. תחושת אשמו של הנאשם מובאת בין שירות הتسaurus, אולם לא בא לידי ביטוי לכל אורך ההליך המשפטי, שכאמור- לא היה קצר. מוטב היה אילו הנאשם היה מביע חרטה אמיתית ותחושת אשמה קודם לכך, מוטב היה אילו היה מבקש שיקום. הנאשם בושש מלעשות כן, אלא לאחר שהורשע בדיון. כעת, ניכר כי הוא פועל בעיקר בשל החשש מן המאסר.

89. נקבע רבות בפסקה כי נאים כמו הנאשם שלפני הינם נורמטיביים, אשר מעורבותם בתאונת דרכים קטלנית הינו אירוע מטלטל, שמשנה את חייהם מן הקצה אל הקצה (ר' עפ"ת 17-07-62250 גולדברג נ' מדינת ישראל; עפ 12-12-12888 נאיבוב נ' מדינת ישראל).

במקרה דנן בטוחני כי הנאשם מצטרע מכך על אשר אירע, אולם נראה כי המשיך בחיו והחל בהבעת אשמה וחרטה רק לאחר שהוכרע דיןו.

לא ניתן להשוות בין ההחלטה לה זכאי נאשם אשר מקבל אחריות ללא ניהול ההליך, וההחלטה, לה זכאי, אם בכלל, נאשם המנהל הליך הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי על מנת להרחיקו מהאחריות.

יפים לעניין זה דבריו של כב' סג"נ השופט ז' המר בע"פ 1933/06 **קלנסבלד נ' מדינת ישראל:**

"אשר לרכיב המאסר, למרות האמור לעיל, מצאתי להקל במידת מה עם המערער ולהעמיד את תקופת המאסר בפועל על 13 חודשים. הדבר נובע ממושך נסוף שיש לייחס להודיותו של המערער (אף שבמקרים מסוימים הودיה מתבקשת מלאה וקשה לראות הטעם בכפירה ובניהול הוכחות). מכל מקום, הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות. לא Hari מי שמודה בתחלת ההליך, כהרי זה המנסה להרחיק מעצמו אחריות, מנהל הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי כדי לא לשאת באחריות, ומורשע בסופו של הליך מיגע ולעתים ממושך".

90. אכן, כי בדעתו לגזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי سورג ובריח, כאשר תקופת העונש תיגזר באופן ישיר מרמת רשלנותו, תוך שיודגש כי נסיבותיו האישיות של הנאשם ייסוגו, אם כיATCHAB באה, מפני הצורך להגן על **עקרון קדחתת החיים**, עקרון ההלימה וה צורך בהרתעה.

91. בעניין הטלת עונש מאסר מאחורי سورג ובריח אפנה לע"פ 19/3575 **תבור נ' מדינת ישראל:**
"על הגורם למוות של אחר לחת את הדין על מעשי - בין אם אלה נעשו בכוונה ובין אם ברשלנות, וזאת בדרך של מאסר מאחורי سورג ובריח, בייחוד לאור הצורך להרתיע מפני נהיגה רשלנית ולשם מגור נגע תאונות הדרכים בישראל (רע"פ 18/9094 בשורי נ' מדינת ישראל ".(2.1.2019)

:וגם:

יודגש, כי הטלת עונש מאסר בפועל מאחורי سورג ובריח, חלף ביצועו בדרך של עבודות שירות, אינה מהווה סטייה ממדיניות העונישה הנוגגת בעבירות אלו. שכן, בית משפט זה עמד לא פעם על חשיבות הטלה של עונשה הכוללת מאסר מאחורי سورג ובריח במקרים בהם נהיגה רשלנית הביאה לquípoch חיים (ראו למשל: רע"פ 18/9094 בשורי נ' מדינת ישראל, פסקה 9

(02.01.2019) [פורסם ב公报]; רע"פ 1652/20 סעید נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.03.2020) [פורסם ב公报]; רע"פ 370/23 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (24.01.2023) [פורסם ב公报])." (רע"פ 3981/23 איזMOV נ' מדינת ישראל).

עם זאת, אתחשב בפגיעה העונש בנאש ובמשפחותו, וזאת תוך מתחם הענישה שקבועתי, בהתאם להיותם של הפרטורים הללו נקובים בדיון. כאן ניתן כי מאז התאונה, הנאש המתחמן מצפה לתינוק.

כמו כן, כאמור, אתחשב בתוך המתחם בשיקולי הרתעת היחיד והרביעים. אני סבורה כי על בית המשפט לתרום את תרומתו למיגור תופעת עברינות תעבורה בכלל ותופעת נהיגה רשלנית אשר מביאה לתוצאות טראגיות וגדיעת חי אדם, בפרט. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 18/18 קיקס נ' מדינת ישראל:

"פגיעה ב"נכש" היקר מכל - האדם - באופן זה, אינה גזרת הכתוב אלא מעשי של האדם עצמו. החברה משקיעה רבות בביטחון המדינה כדי להגן על אזרחיה, אך האסונות המתרחשים מדי יום בככישים סודקים את המركם החברתי והאנושי שלנו במידה בלתי מבוטלת, והעובדות שהם מתרחשים כתוצאה מרשלנות בככיש, ולא במכoon, אינה פוטרת את החברה מהשകעת משאבים לשם לחימה בתופעה זו. ההפר הוא הנכון. במלחמה זו, בית המשפט הוא בעל תפקיד מרכזי. מתקמידו לתרום למאבק באמצעות ענישה ראויה. יחד עם זאת, ענישה ראויה כוללת גם התחשבות באדם שנשפט".

דרגת הרשלנות:

93. **בפסק דין אלמוג נקבע כי "אמת המידה הקבועה בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".** יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון בע"פ 18/5047 בלאל נ' מדינת ישראל:
"בית משפט זה חזר וקבע מספר לא מבוטל של פעמים כי בעת קביעת העונש בעבירות אלו ניתן משקל רב לדרגת הרשלנות בה נהג המושע בדיון, וכי במקרים חריגים בלבד יהא הלה פטור ממאסר בפועל (ראו למשל: ע"פ 09/09 אלמוג נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (16.11.2009); רע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (13.8.2014); עניין נגייב)".

94. לא אחזר על ניתוח האירוע מבחינת תוואי הכבש בו ארעה התאונה, מודיעותם של הנאש לתוואי זה וניגתו הרשלנית כפי שניתחת בהכרעת הדיון.

95. אצין כי לטעמי, היעדר הסבר לסיבה לסתיה לנטייב הנגדי, מעמיד את רשותנו של נהג פלוני על הרף הבינוני, למצוור.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5047/18 **בלאל נ' מדינת ישראל:**
בעניינו, אין חולק כי הרשותה בה נהג המבקש הייתה חמורה ביותר. בית משפט השלום קבע כי "דרגת ההתרשות הייתה גבוהה וברורה", ובית משפט קמא ציין כי "אין במצבו הסביר שיכול להוות מענה" לכך שה המבקש לא הבין במנוח בעת נהייתה. על כן, בדיון החמיר בית משפט קמא בעונשו של המבקש, והעמידו על עונש מאסר בפועל, במסגרת מדיניות הענישה הרואה לעבירה זו ונסיבות ביצועה בעניינו".

96. בעניינו, יש להוסיף לעצם הסתיטה הבלתי מוסברת לנטייב הנגדי גם את העובדה כי מדובר בסטיית רכב הנאשם לנטייב הנגדי **באופן מלא** כמעט, והתוואי המסוכן של הכביש שהנאשם היה מודע לו **היטב- חובת זהירות חלקה על כל נהג, ומქל וחומר, שומה על מי שמכיר את הדרך וסקנותיה להנוג בזיהירות מוגברת.** פרמטרים אלו אמורים מחייבים לזכור קביעת המתחם, אולם יכולים גם להיות פרמטרים של נסיבות המסייעות בקביעת העונש בתוכו.

97. רשותנו של הנאשם, אם כן, הינה ברף גבוהה.

98. בគונתי להתחשב, כאמור, בנסיבות האישיות של הנאשם, וכן בפגיעה של העונש בנאשם ומשפחותו. עם זאת, כפי שקבע **בפסק דין אלמוג**, נסיבותו האישיות של הנאשם נסיבות מפני הצורך להגן על ערך קדושת החיים, כך **שהמשקל נוטה בבחירה לטובת האינטרס הציבורי.**

99. לא מצאתי כי נסיבותו האישיות של הנאשם הן מיוחדות וחריגות המצדיקות סטייה מן הכלל של הטלת מאסר מאחורי סORG ובריח.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט א' שחם ברע"פ 13/2829 **מוריאל נ' מדינת ישראל:**
עם זאת, וכפי שקבע השופט א' רובינשטיין ברע"פ 6443/12 ל'ידסקי נ' מדינת ישראל, פסקה ו' [פורסם בנוב] (9.9.2012), הרי שאוותן "נסיבות מיוחדות מיוחדות" אין ממשמע ניהול של חיים נורמטיביים גרידא, דבר המצופה מכל אדם ואדם, אלא שנדרש דבר מה מעבר לכך. לפיכך, אין ידיים לקבל את עמדתה של הערקה הדינונית, אשר מצאה לסתות מרף הענישה המינימלי, אותו הכתיב המחוקק בסעיף 39א לפקודה, בקבועה, כי המבקשת "מנהל אורח חיים תקין ונורטטיבי". קביעה זו סותרת, כאמור, את פסיקתו של בית-משפט זה וחוטאת לכוונתו הבהירה של המחוקק, כפי שגם משתקפת מהוראת סעיף 39א לפקודה. לפיכך, בדיון קיבלה ערכאת הערעור את טענותיה של המשיבה והחמירה בעונשה של המבקשת, כמפורט לעיל".

100. אציג, כי ניתן למצוא פסיקה, במסגרת נגזרו על נאים שהורשו בجرائم מוות ברשותנו, עונשי מאסר בפועל, לרוצוי בדרך של עבודות שירות, אלא שהנסיבות האישיות של הנאשם שם שונות מאוד מנסיבות האישיות של הנאשם לפניי

ר' עפ"ת 19604-08-24 **שם טוב נ' מדינת ישראל:** רשות נמוכה, נסיבות אישיות-רפואיות קשות
עמוד 18

מאוד, בתאונה נהרג רוכב אופנו.

יפים לעניין זה גם דבריו של כב' השופט (המנוח) ס. ג'בראן ברע"פ **548/05 לION נ' מדינת ישראל**:
"במקרים שכאלו, חרף העובדה, כי ניתן לבסס בהם הרשעה בעבירה של גרם מוות ברשלנות, עשוי בית-המשפט, בנסיבות חריגות ומיחוזות נוספת, להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל, ולהסתפק בעונש של פסילת רישון לזמן אחר ומאסר לרצוי בעבודות שירות (ראו למשל ע"פ 2569/00 שמעון דהן נ' מדינת ישראל פ"ד נה; 613 (2)ע"פ, 1443/94 94/94 889 רון מקרני נ' מדינת ישראל (לא פורסם); (ע"פ 5198/94 יוסף כרמלי נ' מדינת ישראל (לא פורסם))." (ההדגשה אינה במקור, מ.ד.).

101. לנוכח האמור לעיל, רמת העונשה הניתנת בעניין עבירה של גרם מוות ברשלנות, הוראת סעיף 46 לפקודה, לפיה העונש **המינימאלי** שייגזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל, ولو בעבודות שירות, פסיקה עקבית של בית המשפט העליון בעניין העונש שיש להטיל על המושיע בעבירה זו ורמת הרשלנות של הנאשם שלפני, אין לי לקבל את עתירת ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש של "שייקום בקהילה", כמשמעותו בדוח של הצוות הבין-משרדית לבחינת חלופות לעונש המאסר.

102. ב"כ הנאשם מפנה לדוח "ועדת דורנर" בעניין מאסרים קיצריים. הטלת עונש מאסר מאחרי סורג ובריח בעבירות תעבורה הוא חריג, להוציא עבירה של גרם מוות ברשלנות - שם מדובר בעונש שהמחוקק ראה לנכון לקבוע עונש מאסר מינימאלי של 6 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם עותר להטלת "ענישה בקהילה", וمبקש להטיל, בין היתר, רכיב של צו מבחן, שעיה שירות המבחן לא המליץ על כך במסגרת התסקير.

103. לטעמי, המחוקק, בקבעו עונש מינימום בעבירות גרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים, ראה חומרה יתרה ברשלנות שהביאה לכך. לשם השוואה- בהוראות סעיף 304 לחוק העונשים, שגם היא עבירה "GRAM מוות ברשלנות", אין הוראה דומה בדבר עונש מינימום, שם נקבעה רק עונשת המקסימום, בדומה לרוב העבירות הנקבעות בחוק העונשים- 3 שנים.

104. בנסיבות המקרה, לא מצאתи הצדקה לחrigga ממתחם העונש ההולם לכולה. מנגד, איני סבורה כי יש לחצות את רף מתחם העונש ההולם לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

105. לסיום יאמր, כי בגיןת העונש התאים בתחום המתחם יש לתת את הדעת גם לכמות הנפגעים בתאונה. יפים לעניין זה דבריו של נ' הנדל בע"פ **3545/18 קיקס נ' מדינת ישראל**:
"גירה של עונש זהה על מי שגרם למותו של אחד ועל מי שגרם למותם של רבים, עלולה להיות כידול של ערך חי האדם, ואף לפגוע במידה הרטעה הרואה. אין זו הגירה המתאימה לשיטת משפטנו".

106. לטובת הנאשם אפק בחשבון כי התאונה ארעה ביום 19.03.19 וכותב אישום בתיק שבכורתה הוגש רק ביום 23.09.20 - כנה וחצי לאחר האירוע. בנוסף לכך, במהלך ניהול התיק מדינת ישראל, ככל העולם, נקלעה למשבר "מגפת הקורונה", ולאחר מכן, בשנת 2023, נפתחה מלחמת "חרבות ברזל" וכל האירועים הביטחוניים שבאו אחריה הוסיפו להתרכות ההליכים בתיק זה.

פיקוח לנפגעי העבירה:

"האם קנס ופיקוח חד הם לעניין זה? במובן הגנרי-משפטי דומני שההתשובה אינה בחייב. הקנס מהו רכיב עונשי "שגרתי" הדומה במהותו לשאר אמצעי העונשה שombsקשת המדינה בהליך הפלילי; לעומת זאת, הפיקוח חריג מן היחסים שבין הנאשם למאשימת, ומטרתו לאפשר לפצוצות את קרבן העבירה במסגרת ההליך הפלילי - מתוך הכרה בכך שמעטם, מטבע המציאות, נפגעי העבירה הפוטחים בהליך אזרחים נגדי העבריינים (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418 476 פסקה 40 לפסק-דין של השופט - כתארו אז - חשיין (2002); ע"א 90/8195 פלוני ז"ל נ' פלונית, פסקה 27 לפסק דין של השופט מלצר (2015))." (ע"פ 3341/14 קוואסמה ואח' נ' מדינת ישראל)

707. למותר לציין כי הטלת רכיב הפיקוח במסגרת הליך פלילי, אינה מנוגעת מנפגעי העבירה למצות את זכויותיהם במסגרת הליך אזרחי, ככל שייחפכו בכך. לעניין זה ראו ע"א 11141/08 בועז יונה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.07.2011):

"הסדר הפיקוח המתואר בסעיף 77 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 כולל מאפיינים פליליים ואזרחיים כאחד (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (3) 418 418 (2002)). חרף מאפייניו האזרחיים, הסדר הפיקוח שבסוגרת ההליך הפלילי אינו היליך המוצה ובודאי לא היליך המועד למימוש החובה לפצוצות נפגעי העבירה על נזקיהם. בפועל, אין הוא מוציא את הזכות למש את הזכות לפיקוח מלא, במסגרת הליך אזרחי רגיל, ואין הוא משמש לה תחليف (רע"פ 5/05 9727 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 8.8.2007); ע"פ 7/05 10632 מזרחי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.6.2008)). בכך אין כmobן כדי לגרוע מן הצורך להויב עם הנזקדים, ולהביא בחשבון את עניינם, גם במסגרת המוגדרת של הוראת סעיף 77 לחוק העונשין".

808. בפסקת בית המשפט העליון נקבע כי מצבו הכלכלי של הנאשם בפיקוח לנפגעי העבירה, אינו נמנה בין השיקולים שעל בית המשפט לשקל בבאו לקבוע את גובהו של רכיב זה.

"לגוף הדברים, אין הסכם הקשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החivist, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החivist, ובהלך

ازרחי דבר

אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל לענות בו; ולכן הנושא שהעלה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שלוחו, אינו יכול לשמש אמת מידה. לכארה, ואני מדבר דווקא במרקחה דנא, תיתכן סיטואציה שבה יפסיק סכם שבשעת פסיקתו אין החיב יכול לעמוד בו, ולימים ישתפר מצבו הכלכלי אם מהשתכרות ואם מקור אחר, יוכלתו תשתנה". (ע"פ 5761/05 מג'לאוי נ' מדינת ישראל).

90. מכאן כי רכיב הפיצוי הוא רכיב אובייקטיבי, הנקבע עפ"י אמות מידת שונות מלאו על-פי הן נקבע גובהו של הקנס אשר הוא רכיב סובייקטיבי, וזאת בשים לב, בין היתר, להוראות סעיף 40ח' **לחוק העונשין**, תשל"ז-1977 לפיו **"קבע בית המשפט כי מתחם העונש הולם כולל עונש קנס, ותחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א), במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס הולם"**.

101. יש לציין כי בעניין גובהו של רכיב הפיצוי, בשים לב להוראות סעיף 77(א) וסעיף 77(ב) לחוק העונשין, בית המשפט מוגבל בסכום אותו הוא רשאי להטיל וסכום זה הוא נגזרת של הסבל והנזק שנגרמו.

111. במרקחה דנא, לא ניתן לסייע את גזר הדין ללא ציון המובן מallow. דבר לא יכול להשיב אחרונית את הgal. התוצאות הטרagiות הינן בלתי הפיכות, וחרוטות היטב בלבד של משפחות המנוחות.
121. אני מבקשת לפנות באופן ישיר למשפחות המנוחות- מי יתן ותדעו נחמה.

לאחר שקלתי השיקולים כאמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- הנני גוזרת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים.

ה הנאשם יתיצב לתחילה מאסרו בבית מעצר קישון ביום 01.11.25 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות או דרכון.

על הנדון לתאמם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיפוי של שב"ס, טלפונים: 074-7831077/074-7831078 שב"ס, ברשימה הראשוני שנייתן להביא בעת ההתייצבויות.

- הנני גוזרת על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של גרם מוות ברשלנות או עבירה של נהיגה בזמן פסילה וירשע בינה.

- אני דנה את הנאשם לתשלום פיצוי בסך 15,000 ₪ לכל אחת מן המשפחות של שתי עמוד 21

המנוחות, לפי פרטיהם שיםstro ע"י המאשימה בתוך 30 ימים.
הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים ממועד קבלת הפרטיהם.

- אני דנה את הנאשם לתשולם פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחת מעדות התביעה 5 ו-6 לפי פרטיהם שיםstro על ידי המאשימה בתוך 30 ימים.

הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים ממועד קבלת הפרטיהם.
לנוח הטלת רכבי הפיצוי, אمنع מהטלת קנס.

- אני פוסלת את הנאשם מלקלב או מהחזיק רישון נהיגה לתקופה של 12 שנים בפועל.
פורתת את הנאשם מהפקדה,

המציאות תנפיק אישור הפקדה מהיום.

פסילה זו תרוצה במצבבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

בסה"כ ירצה הנאשם 12 שנים פסילה בפועל.

- אני פוסלת את הנאשם מלקלב או מהחזיק רישון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים וה坦אי הוא שהנאשם לא עבר על אחת או יותר מן העבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ווירשע בגין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' אב תשפ"ה, 28 ביולי 2025, במעמד הנוכחים